

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 270/2016
24.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.В., због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.В., адвоката Н.М. из Ј., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину Ки.бр. 50/13 од 28.10.2015. године и Кв.бр.413/15 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.В., адвоката Н.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину Ки.бр. 50/13 од 28.10.2015. године и Кв.бр.413/15 од 20.11.2015. године, као недозвољен.

Образложење

Решењем судије појединца Основног суда у Параћину Ки.бр.50/13 од 28.10.2015. године, досуђени су трошкови кривичног поступка у предмету Основног суда у Параћину Ки.бр.50/13 окривљеном Р.В. на име накнаде за рад изабраног браниоца, у укупном износу од 48.000,00 динара, те је одлучено да ће наведени износ трошкова бити исплаћен из буџетских средстава суда у року од 60 дана од дана правноснажности тог решења под претњом принудног извршења.

Решењем већа Основног суда у Параћину Кв.бр.413/15 од 20.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окр. Р.В., адв. Н.М., изјављена против решења Основног суда у Параћину Ки.бр.50/13 од 28.10.2015. године.

Бранилац окр. Р.В., адв. Н.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези са чланом 2. став 2. и чланом 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине правноснажна решења Основног суда у Параћину Ки.бр.50/13 од 28.10.2015. године и Кв.бр.413/15 од 20.11.2015. године и предмет врати Основном суду у Параћину на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног о седници већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.В., адв. Н.М., у делу у којем је поднет због повреде закона из члана 441. став 4. у вези са чл. 265. став 1. и 261. став 2. тачка 7) ЗКП и у вези са Тарифним бројем 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није од значаја за правилну или уједначену примену права, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1.), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима, тиме што нису признати трошкови на име награде браниоца за присуство саслушању три лица понаособ у истрази дана 15.11.2012. године, погрешно примењена одредба Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која се односи на одбрану окривљеног у предистражном и истражном поступку и којом је јасно прописано да, у случају када полиција, тужилац или суд предузимају више процесних радњи сукцесивно, адвокату припада прописани износ награде за сваку појединачну процесну радњу којој је присуствовао или приступио, при чему наведена одредба не прописује никакав услов који се односи на број примљених позива за саслушање, ни на временско трајање процесне радње.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 441. став 4. у вези са чланом 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези са Тарифним бројем 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/2012), мада је овако не опредељује, а која је идентична повреди закона о којој се Врховни касациони суд већ изјаснио у својој раније донетој пресуди која је доступна лицима која имају правни интерес и то у пресуди Кзз 189/2013 од 04.12.2013. године, којом је о истоветном правном питању које се тиче примене Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката већ одлучено и утврђена повреда закона због заузимања погрешног становишта другостепеног суда о овом питању, истоветног становишту које заступа бранилац окр. Р.В. у овом случају. Стога, по налажењу Врховног касационог суда, повреда закона о којој је реч, изложена у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Р.В., није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Поред наведеног, бранилац окр. Р.В. у захтеву за заштиту законитости истиче да је неосновано одбијен захтев за трошкове браниоца који се односе на разматрање списка предмета и састав поднеска-трошковника, оспоравајући чињенична утврђења и закључке суда да се не ради о нужним трошковима

одбране и указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП због одсуства разлога у другостепеном решењу за непризнавање одређених трошкова браниоца, што међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози због којих окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тач. 2.) и 4) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**